

[Jens Jørgensen]

Hr. *Rahbæk Møller* er valgt i Søndre Storkreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i denne storkreds, skibsbygger *Anders Laubjerg*.

Fru *Kirsten Madsen* er valgt i Østre Storkreds, og i anledning af hendes orlov indkaldes 1. stedfortræder for Fremskridtspartiet i denne storkreds, civiløkonom *Michael Kock*.

Hr. *Ole Vig Jensen* er valgt i Vestsjællands Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Det Radikale Venstre i denne amtskreds, lærer *Vibeke Grønbæk*.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

1. Konsulent Finn Lyngge godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med i dag, den 29. oktober 1991.

2. Landsformand Bo Friis godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med i dag, den 29. oktober 1991.

3. Skoleinspektør Arqalo Abelsen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med i dag, den 29. oktober 1991.

4. Skibsbygger Anders Laubjerg godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med i dag, den 29. oktober 1991.

5. Civiløkonom Michael Kock godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med i dag, den 29. oktober 1991.

6. Lærer Vibeke Grønbæk godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med i dag, den 29. oktober 1991.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke konsekvenser for EF's unionsplaner mener regeringen det er nødvendigt at tage på baggrund af udviklingen i Europa i de seneste måneder?«

Af Gade (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 2/10 91. Fremme af forespørgslen vedtaget 9/10 91).

Begrundelse

Gade (SF):

SF har ønsket, at Folketinget indledte folketingsåret med en diskussion om udviklingen i Europa og konsekvenserne for den danske forhandlingslinje i EF's regeringskonferencer.

Siden sidste debat her i salen i maj måned har Europa gennemløbet historiske ændringer; lad mig blot nævne: Den sovjetiske etpartistat er brudt sammen og en ny union er ved at blive etableret. I Jugoslavien er en blodig krig i gang med EF-observatører og EF i en mæglerrolle på et mandat fra CSCE. Der er indgået en aftale mellem EFTA og EF, og der er undertegnet associeringsaftaler mellem EF og Polen, Tjekkoslovakiet og Ungarn.

Karakteristisk for den samlede nye situation er tre ting. For det første er det klart – og forhåbentlig mere og mere klart – at ansvaret for og forpligtelsen med hensyn til, at hele Europa kommer godt igennem de næste år, i meget høj grad er noget, der også vedrører os. Ansvaret er flyttet til vort bord i Vesteuropa.

For det andet, at det afgørende omdrejningspunkt for at påtage sig dette ansvar er blevet EF. Det er åbenbart, at det er EF, de nye demokratier ser hen til; det er det, det tidligere Sovjet håber på, og det er det, landene i hele Vesteuropa samles om. Det vil sige, at hvad EF gør, og hvad EF ikke gør, er det, der bliver afgørende.

For det tredje, at afgørende modsætninger i dag klart findes mellem kræfter, der ønsker at lukke EF af, at satse på en lukket union, og kræfter, der modsat ønsker at åbne EF og skabe et åbent Europa.

Den nye situation, som vi faktisk står i, burde give helt nye muligheder og chancer, som vi burde tage. Det vil være en fejltagelse blot at traske videre i de gamle spor, der blev lagt i starten af regeringskonferencerne, ligesom det vil være en katastrofal fejltagelse at drage den konklusion, at nu skal militærpolitik ind i EF som svaret på de nye udfordringer.

SF mener, at dagsordenen for regeringskonferencerne helt skal ændres, så konferencerne i stedet kommer til at drøfte en åbning af EF gennem en hurtig udvidelse med de demokra-